

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Brasiovu, piața mare Nr. 22. — „Gazeta” ese:
Joi și Duminec’a.

Prețulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu
28. franci.

Anulu **XLI**

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:
un’a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 65.

Joi, 2917 Augustu

1878.

Ocupatiunea și maghiarii.

Brasiovu, 28 Augustu, 1878.

Desi inca nu s’au intreruptu negociarile dintre cabinetele de Vien’a și Constantinopolu, totusi nu aflam fapticu in resbelu cu inalt’a Pórt’a. Bravii nostri soldati se batu cu miile de redifi și nizami turci, cari forméza centrulu óstei insurgentiloru bosniaci, in capitala sosescu trenuri intregi cu prisionieri turci, spitalele militare sunt pline de raniti, cari cei mai multi au fostu loviti de glontulu omoritoriu alu puscei Martini, renumite din resbelulu russo-romano-turcescu. Ne aflamú dér’ in resbeiu cu turcii și nu mai este de lipsa se adaugemu, ca acést’a nu convine nicidecumu diplomatiloru maghiari, cari, cumu dise „Pester Lloyd“, altfelu, cu totulu altfelu ’si-au inchipuitu marsiulu in Bosni’a.

Amu disu nu de multu, ca la curtea de Vien’a se combatu cu vehementia doue fluctuatiuni politice un’a maghiara și alta austro-slava. Maghiarii voieau, cá ocupatiunea Bosniei se servésca numai de mediulocu spre a tiené in freu poporatiunile slave din Turci’a, ei isi inchipuieau, ca mana in mana cu Begii turcesci din Bosni’a și Herzegovin’a voru poté se suprematiseze și pe slavii de pe peninsul’a balcanica. Inse omulu ’si propune și Ddieu dispune. Sórtea a voitu, ca tocmai mohamedanii „fratii turci“ de odinóra se faca cea mai fanatica și mai desperata resistintia ostiriloru austro-ungare. Ocupatiunea s’a strafornatu astfelu intr’o campania de estermine in contra nedumeritoru turci bosniaci. Relatiunea comandantului corpului de ocupatiune Philippovici despre invingerea dela Serraveo, dupa ce descrie cu colorile cele mai triste crancen’a lupta din stradele orasiului, la care a luat parte mai numai poporatiunea turcésca de acolo, dice, ca in fine stindartulu imperatescu, fiindu plantatu pe castelu, a fostu salutat de 101 salve de tunu intre aclamatiunile entusiastice ale trupelor și ale locuitoriloru chrestini. Mai tóte relatiunile comandantiloru termina, afirmandu, ca poporatiunea chrestina, adeca slavii, saluta pretutindenii cu bucuria invingerile stindartulu imperatescu.

Luptele din Bosni’a capeta prin acést’a unu caracteru exclusivu slavofilu. Asia ne potemu esplicá, ca pe candu victori’a dela Serraveo reportata asupra insurgentiloru mohamedani a fostu primita in Budapesta cu cea mai mare receala, serbo-croatiu au arangiatu in Agramu și in Esseg festivitati de bucuria au iluminatu orasiele dandu, prin transparente diferite, espressione dorintiei generale, cá patri’a croata se fia mare și unita. De-o parte dér’ o rece reserva, unu simtiu de nesigurantia, desamagiri și ingrigriri, de alta parte entusiasmulu celu mai potentiatu, incredere și sperantia firma in viitoriu. Eata caracteristiculu situatiunei create de ocupatiune la maghiari și croati. Fluctuatiunea politice austro-slave este dér’ mai forte decatu aceea a politice maghiare.

Comitele Andrásy si-a datu și inca ’si da tóte silintiele cá se inchiaie cu Pórt’a o conventiune amicabile, dér’ nu voiesce nici-decumu se-i succéda, ca-ci Pórt’a cere cá se i se recunósca suveranitatea in provinciile ocupate, ér’ partid’a austro-slava, care a inceputu a paralisá planurile lui Andrásy, e decisa se mérga unu pasu mai departe, trecéndu peste marginile puse de tractatulu din Berlinu, si se anecseze Bosni’a și Herzegovin’a. Cumu s’ar’ poté, dicu organele acestei partide, cá acuma, dupa ce mii de soldati austriaci si-au versatu sangele in crancene lupte, se renuntiamu la acelu pamentu? cumu s’ar’ poté se pacificamu noi provinciile pentru turcu?

Directiunea ostila, ce a luat’o ocupatiunea față de turci le displace maghiariloru cu atatu mai vertosu, ca-ci vedu ca sangele filoru loru,

ce se vérsa pe pamentulu bosniacu, va aduce fólose numai causei slaviloru. In casulu de față ei potu dice oftandu: „Nu-i pentru cine se pregatesce . . .

Dér’ cu atata inca nu s’a finitu. Spiritulu de opozitiune e cu multu mai viu intre maghiari, de catu cá se se supuna in liniste faptelor complinite. Ministrulu honvediloru a cerutu deunadi dela subprefectulu (vice-comitele) comitatului Pestei cá se recuire 500 carutie pentru transporturile armatei de ocupatiune. Si ce a respunsu subprefectulu? Ca nu se simte datoriu a urmá ordineleru ministrului inainte de ce se va fi pronunciatu adunarea comitatului asupra lucrului. Asia facú si vice-comitele comitatului Somogy. Renitenti’a acést’a a produsu multu sange reu in cercurile armatei, provocandu mesurile cele mai stricte ministeriale. Unde va se ajungemu, déca lucrulu va merge totu asia mai departe? Soldatii unguri se batu in Bosni’a și comitatele ungare nu voiescu se le dé carutiile necesarie pentru transportulu provisiuniloru. Eata la ce punctu amu ajunsu cu diplomatii maghiara!

Opiniune motivata

asup’a tienutei ce ar’ avé se observe alegatorii de nationalitate romana din Transilvani’a față cu alegerile actuali la diet’a Ungariei.

Dupa mator’a deliberatiune și cumpanire a tuturor impregiariloru actuale ale tierii și natiunei nóstre locuítore in marele principatu alu Transilvaniei, in sinulu comisiunei de 9 membrii esmisa de catra on. conferintia din 8/20 Iuliu se formara doue opiniuni, un’a in majoritate de 7 pentru perseverantia in politic’a resistintiei passive cá si pana aci, ér’ alt’a in minoritate de 2 pentru intrarea in opozitiune activa, prin urmare participare la alegeri și la dieta.

Subscrisulu fiindu onoratu de catra majoritatea comisiunei cu misiunea de reportoru și asternerea in scrisu a opiniunei sale motivate prin argumentele cate-i stau la dispositiune, opiniunea majoritatiei enunciatu in comisiune, o sustiene cu argumentele urmatórie:

Doue sunt causele principale, pentru care natiunea romana din Transilvani’a se vediu necesitata se adópte aneviois’a politica de resistencia passiva: desfintarea autonomiei acestei tieri și fusiunea ei, totodata și calcarea in picióre a dreptulu de esistencia politica a natiunei romanesci in acestu mare principatu. castigata prin legile din anulu 1863. Dela 1848 de candu uniunea neconditionata, adeca fusiunea Transilvaniei cu Ungaria se improvisase prin terorismu și versari de sange, natiunea nu s’a declaratú niciodata neconditionatu contra uniunei, pentru-cá barbatii sei inteligenti sciá prea bine, sub ce titlu a cadintu Transilvani’a la august’a dinastia Habsburg, adeca sub titlu corónei ungueresci; ei inse cunoscea și diplom’a leopoldina (1691), adeca contractulu de statu, inchiaietu intre acést’a tieri și dinastia; alu doilea contractu, adeca sanctiunea pragmatica din dilele lui Carolu VI și ale ficei Sale Mari’a Teresia; alu treilea contractu, adeca legile din 1791, precumu și númerosele juramente solemne depuse la tóte ocaziunile de incoronare pe aceleasi acte de statu. Si romanii avea atata minte, cá se considere uniunea cá unu midilocu de a se apará póporale Transilvane de servitutea absolutismului austriacu și de germanisare; era inse, mai sunt și astadi fórté departe se adópte uniunea acea fóra nici o conditiune, se dé tier’a si pe natiunea romana in grati’a și discretiunea ungueniloru; cu atatu mai puțin se poteau invoii romanii, cá uniunea se se proclame fóra concursulu loru prin o dieta compusa din 300 de aristocrati și 22 de burgesi, din carii 200 era denumiti (Regalisti), éra vreo 200 insi membrii in puterea functiunei loru; adeca prin o dieta, in care immens’a majoritate a locuitoriloru nu era reprezentata de locu. De aceea romanii au protestatu in numele poporului, déca voiti, nu numai alu celui romanescu, ci chiaru in alu intregii populatiuni transilvane, „dicundu cu totu dreptulu: Nimicu de noi fóra de noi.“

D. referentulu ala minoritatiei din comisiune afirma, ca fusiunea o decretara totu acelea clase de ómeni, care au si supusu odinóra Transilvani’a la dinasti’a Habsburg, adeca aristocrati’a și una parte din burgesia, adeca sasii; mai departe, ca unu nou votu asupra uniunei totu n’ar’ folosí nimicu, pentru-ca aceiasi aristocrati ar’ vota

totu cá in 1848 și 1865; prin urmare romanii ar’ remané totu in minoritate și s’ar’ face numai de risu; mai incolo, ca constitutiunea vechia a Transilvaniei, care ne facuse rele nespuse, nicidecumu nu merita atata sbuciumatura; in fine, ca dóra nu voimú se introducemu si noi sufragiulu universale, pentru-ca se reusimú cu dreptulu nostru.

Ne pare reu, ca suntemu necesitati a reflecta pe minoritatea comisiunei, cumu densa perdú din vedere unele adevaturi de prim’a ordine european’a. Odinóra cele mai multe staturi era reprezentate in lántru și in afara aprópe numai prin aristocrati’a feudale privilegiata, care ’si arogá siesi totodata dreptulu de tutoratu fóra nici-o responsabilitate, preste tíera si poporu. Acelu privilegiu necalificabile fu spartu și infrantu mai antaiu in Françi’a la anulu 1790—1791, adeca tocma dupa 100 de ani numerati dela emanarea diplomei leopoldine pentru Transilvani’a. Astádi, dupa atatea catastrofe politice generale, nu ne veti mai arata unu singuru statu, mare séu micu, in tóta Europ’a, in care aristocrati’a se mai cutedie a vorbi și a lucrá ea singura in numele statului, fóra a cere votulu deliberativu și consimtiementulu celorlalte clase ale poporului. Scuturandu jugulu tutoratulu aristocraticu, tóte natiunile s’au emancipatu și s’au declaratú de maiorene. Nici unu poporu nu mai sufere cu nici unu pretiu, cá numai aristocrati’a se tractedie in numele lui, se schimbe, vendia și trafice tieri și provincii, nici chiaru in unire cu corón’a. Vechiulu privilegiu aristocraticu ’ia succesu dreptulu eternu si suveranu alu poporului. Este óre condamnata numai natiunea romanésca, anume cea din Transilvani’a, in numeru de 1 milionu 200 de mii, se mai sté sub tutoratu, se fia tractata, cá ori-ce turma de animale, se o faca de schimbu séu de vendiare, se o puna cineva in loteria séu in carti, precumu puneu pana in anulu 1848 pe familiile de iobagi și de dileri? In Europ’a intréga, dela marea baltica pana la egeic’a și adriatic’a numai natiunea romana din acést’a monarchia se remana lipsita de drepturi natiionali si politice, in parte tocma si de drepturi omenesco? Si acést’a umilire se i se intemple ei inca si in acést’a epoca extraordinaria, in care cele mai mari siette poteri ale Europei sfarmara ferecaturile și lantiurile atatoru pópora gemetórie sub jugulu barbaru și selvaticu alu unui poporu asiaticu, necapabile de adeverat’a civilizatiune? Nu asia au simtitu, nici vorbitu cei 40 de mii adunati la Blasiu in 3/15 Maiu; nu asia martirii libertatiei nationale; nici númerosele deputatiuni tramise la Vien’a intre 1848 et 1851; nu asia nici deputatiunile dintre 1860 et 1863, nici membrii romani ai dietei din 1863—1865. D. Christea ne-a spusu multe și frumoése despre politic’a traditiionale, a uitatu inse, ca romanii n’au intielesu niciodata sub politic’a traditiionale, politic’a aristocratica din acést’a tíera, ca-ci in acestu casu ei nu ar’ meritá niciodata libertatea. Cu totulu alt’a fusese politic’a parintiloru nostrii. Ce e dreptu, romanii in anulu 1863 au facutu mari concessiuni arisocratiei, diu ce cauza? Istori’a o va spune; aci constatamú numai, ca in anulu 1863 a fostu bine asia; déca concessiunile cu totulu exorbitante și servili din 1865 (diet’a dela Clusiu) a fostu érorea capitale, pentru care ne compatimi tóta Europ’a liberala, care se mirá, cumu au potutu committe romanii și sasii absurditatea politica de a merge la Clusiu, candu ei aveau diet’a in Sibiu. Noi nu credemu, ca romanii voru mai cadea vreodata in erori grosolane ca cea din 1865.

Ni se scotu ochii cu legile mai vechi ale Transilvaniei. Candu vreodata ne-amu entusiasmatu noi pentru acelea și nu le-amu combatutu in mii de variatiuni? Ne miramu, cumu dumnealoru confunda conceptulu de autonomi’a unei tieri, cu codicele seu civile și penale. Una este a possede dreptulu de legislatiune autonomu independente de amesteculu altoru tieri si altoru corpuri legislative straine, si cu totulu alt’a este a legiferá acasa, in tíer’a ta, bine ori reu, prin potestate legislativa, absolutu ori constitutionale. Necumu provincii, déca staturi mari, suverane intru tóta puterea cuventului, au avutu si mai au pe lenga legi bune, multe fórté rele; déca acést’a e afacerea loru interna. Se cutedie inse cineva ale dice: Dati tíer’a la alti, ca voi nu sciti face legi: ar’ fi vai de sufletulu lui.

Minoritatea se sparia de sufragiulu universale. Noi nu asudamu pentru elu; dieu inse nici pentru acést’a lege electorala, care este de o mie de ori mai periculósa. Sufragiulu universale? Ce atata spaima? Éca ’lu aplicatu de ani in Françi’a; éca’lu in Itali’a, in Germani’a, Elveti’a etc.; éca’lu apropiendu-se catra noi. Si apoi, se distingemu intre corpu legislativu normale si între constituante. Nu corpuri legislative mai potu traficá in Europ’a tieri și provincii, ci séu constituante alese prin votu universale, séu comandantii generali, uti figurae docent in 1859, 1866, 1871, 1877—78.

Minoritatea pune tóteu mare si pe innoirea dualismulu pentru alti diece ani si ne da se pricepem, ca noi l’amu combatu in desiertu. Avemu onóre se declaramu si la loculu acesta, ca romaniloru carii tienu la politic’a resistintiei passive intre marginile Transilvaniei, asia cumu era ele trase si regulate inainte de 1848, dualismulu

honvedii. Probabilu, ca mobilizarea nu va lua dimensiuni mai mari ca aceste. Se crede, ca armata mobilizata pana acuma va fi destul de tare spre a rezolva problema militara strategica inca restanta si spre a asigura opera ocupatiunii. In cercurile militare se vorbeste, ca insurrectiunea va fi sugrumata, multu in 4 septemani. (?)

(Maiestatea S'a la raniti.) In 24 l. c. la orele 9 dim. facu Maiestatea S'a fara veste o visita ranitoru, cari au fostu transportati in spitalulu militariu Nr. 1 din Vien'a. Maiestatea S'a a binevoitu a adresa fiacarui dintre soldatii raniti cateva cuvinte gratiose in limb'a lui materna. Mai. S'a si-a esprima inalt'a multamire faia de ingrigirea ce li se da ranitoru in acestu spitalu. A visitatu apoi si spitalulu garnisonei Nr. 2 unde inca a statu aproape 1 ora. — Atatu in spitalele din Vien'a, catu si mai cu sema in cele din Laibach si Agram se afla si multi soldati de nationalitate romani, cei mai multi din regimentulu Nr. 61 Alexandru Cesarevici, care a suferitu multu. — „Osten“ afla, ca preotulu militariu Sav'a Popovici, a fostu chematu in Bosni'a unde multi soldati romani au lipsa de ajutoriulu eclesiasticu. Dorere inse, ca prin acest'a cele trei regimente stationate in Vien'a au ramas fora preotu de nationalitatea loru, ceea ce inse se spera, ca nu va dura multu. —

(Prisonieri turci in Vien'a.) In 22 l. c. dimineatia a sositu la gara de nordu din Vien'a unu trenu cu prisonieri, soldati turci si insurgenti din Bosni'a. Trenulu era compusu din vreo 30 de vagone, intre cari unulu de clas'a 2-a, in care siedeau 20 oficieri turci. La doi din acesti oficieri li s'a luat sabi'a abia la gara din Vien'a. In 2 vagone din mediulocu se aflau insurgenti, sdreutiurosji, cu fisiognomii selbatice. Intre acesti'a vedeai si omeni tineri si betrani de 50 si peste 50 ani, multi cu perulu si barb'a alba. Soldatii turci erau mai toti omeni tari, mai de totu nou uniformati cu fisiognomii forte seriose si cu portare barbatasca. Ei stau seu siedeau cu peciorele incolacite prin vagone fumendu mai cu sema sugarete si tientindu flegmaticu privirile loru asupra publiculu. Cateva minute dupa sosirea trenulu comandantele companiei de infanteria, care se afla la gara, dedu semnalulu si inaintea fiecarui vagonu se asediara cate doi infanteristi cu baioneta scosa si apoi se deschisera usile vagoneloru. Fiecare dintre prisonieri (613 la numeru cu oficieri cu totu) capeta o pane, o bucata de brandia si apa, si dupa ce li s'a datu portiunea la toti, se puse trenulu erasi in miscare, plecandu cu prisonierii, cari erau escortati de-o compania de infanteria, spre Olmütz, unde voru reman internati. Soldatii turci apartienu trupeloru regulare. Intre aceste se afla si batalionulu de redifi, care a predatu armele la Zepce. Multi au fostu prinsii la Banialuc'a.

(La alegerile din Brasiovu.) Astadi amu primitu spre publicare protocolulu ce s'a luat in siedintia alegatorilor romani din Brasiovu dela 23 Iuliu st. v. 'Lu vomu publica in numerulu venitoriu.

(Recunoscintia.) Subscrisulu ca tutoru alu sodalulu Filipu Tanco din Huducu esprima prin sirurile aceste cea mai caldura multamita publica prea on. d. Bartolomeiu Baiulescu si stimabililor d. maestrii Schwarze & Bartha pentru ingrigirea parintesca, ce au aretat'o faia de amintitulu sodalu, care fiindu orfanu, numai acestoru doi barbati are se-si multamiesca in specialu asigurarea venitorulu seu. De ceriulu ca venerabilulu parinte B. Baiulescu se mai pota ajuta inca pe multi, multi teneri lipsiti ca se pota deveni industriasi buni, prin cari se ne potemu forma pe incetulu o classa mediulocia, adeverat'a basa a desvoltarei fiecarui poporu, ce aspiroza la venitoriu. Ded'a, 22 Augustu 1878. — Iosifu Finu, ca tutoru.

(Insciintiare.) Prelectiunile in scol'a principala din Lapusiulu-ungurescu se voru incepe la 5 Septembrie 1878. — Directorele scolei: Eugeniu Sabo.

(Pesta-bovina fora finitu.) Din nou a sositu unu ordinu dela ministeriu ca se se traga unu cordonu de pesta la fruntaria, de orece ar' fi izbucnitu epidemia acest'a intre vitele din districtele invecinate romane pe line'a Pioiesci-Tergoviste-Pitesci. Comisiunea din locu a decisu astadi, ca cordonulu de pesta se fia trasu in valea Timisiului, der' totodata a remonstratu la ministeriu, cerendu a se pune unu terminu. Incidentulu

acesta da o noua lovitura comereciului din Brasiovu. Plagile de felulu acest'a pare ca numai voiescu se se finesca. —

(Decoratiunile romane in Austria.) Fola oficiala „Wiener Zeitung“ impartasiesce, ca Maiestatea S'a imperatulu a acordatu colonelulu baronu Bechtolsheim, locot. colonelulu baronu Lohn-eisen si maiorulu Bolla inalt'a autorizare de a primi si porta decoratiunile romane ce li s'au conferitu de catra principele Carolu. Acest'a este primul casu, ca se da autorizarea de a porta unu ordinu romanu in Austria elu involva deplin'a recunoscere a independintei Romaniei.

(Biblioteca romana in muntele Athos.) Se scie, ca multi din calugarii (monahii) muntelui Athos sunt romani si sunt intr'o lupta continua in contra elementulu grecu, care si aici, inaintea altariulu, tinde a innabusi si nimici pe celelalte elemente contopindu-le in celu grecescu. Intre acei monachi si-a castigatu cu deosebire unu mare meritu in lupt'a de cultura si sustinerea elementulu nationalu romanu parintele archimandritu Chiriacu Dimitriu Romanu, de origine din Botosiani. Ajungendu a posed'a o frumoasa avere in lungulu timpu de candu se afla stabilitu la muntele Athos, Sf. s'a o destina pentru intretinerea si infrumsetiarea unei biserici romane, cautate de multi visitatori. Acestu meritosu monachu doresce a infiint'a acuma si o biblioteca romana in santulu munte, care se servesca ca centru de cultura si intrunire a tuturor romanilor din Macedonia. Neajungendu-i inse mediulocale sale proprie pentru realizarea unei intreprinderi atatu de nobile si folositorie, a intreprinsu o caletoria in patri'a sa natala in Romania, pentru a gasi aci spriginulu necesariu nationale sale fapte.

(Fabricatiunea monetei de arama romana.) Ministrulu de finantie publica in „Monitoriuulu oficialu“ caietulu de insarcinari, pentru acuzitiunea materialulu necesariu la fabricarea monetei nationale de arama. Caietulu de insarcinari stipuleza: Catimea si natura materialulu ce se da in licitatiune, se ficsesca dupa cumu urmeza: Arama 50,000 kilograme, cositoriu 6050 kilogr., zincu 2000 kilogr., otielu 12,000 kilogr.; totalu 70,050 kilograme. Totu acestu materialu va trebui se fia nou. Aram'a, cositoriulu si zinculu voru fi metale de prim'a calitate, recunoscute ca cele mai repute pentru fabricatiunea moneteloru. Ele vor trebui se fia prin urmare pure, adeca lipsite de ori-ce corpu strainu, care ar' denatura compozitiunea aliagiulu prescisu de legea monetara romana. Predarea loru se va face in drugi, dupa dimensiunile ce se voru da de directiunea Banariei. Otielulu va fi topitu in ole dupa sistemulu Huntsman. Elu va trebui se fia de prim'a calitate si din celu cunoscutu in industria sub numirea de otielu de moneta, adeca cu grauntele finu si omogenu, in acelasiu timpu forte mole si forte desu. Predarea lui se va face in barre, perfectu cilindrice, a caroru suprafacia va fi cu totulu neteda, adeca fora nici o asperitate perceptibile. — Maximulu pretiulu, cu care se va pote adjudeca materialulu, se ficsesca dupa cum urmeza: Arama 3 franci kilogramulu, cositoriu 3 franci kgr. zincu, 0 fr. 60 ct. kgr., otielu 1 fr. 80 ct. kgr. Platile se voru efectua in monet'a tierii; importulu acestui materialu atatu pe uscatu, catu si pe apa va fi scutitu de orice dreptu vamalu seu taxa. Predarea intregulu materialu va ave locu in Bucuresci franco la Otelulu monetei. Diu'a licitatiunii se va face cu 60 zile inainte. Personele cari voiescu a concura la licitatiune voru fi obligate a depune o cautiune provisorie de celu puçinu 10,000 franci, fara de care nici o oferta nu va fi primita. Cautiunea definitiva e fixata la sum'a de 20,000 franci in numerariu seu in efecte de ale statulu romanu. In casu de paritate intre doue seu mai multe oferte, ministerulu de finantie va procede indata la o licitatiune verbala intre cei din urma oferenti.

(Mobilizarea armatei franceze.) Diariulu „Journal des sciences militaires“ contine unu articulu, intitulatu „Stidiu despre mobilizarea armatei franceze“. Din acest'a estragemu urmatoriele: Armata activa: 1. noue contingente a 247,200 ostasi, facu 2.224,800 ostasi; 2. in etate de mai puçinu de 20 si mai multu de 40 ani 40,000 ostasi. Sum'a 2.264,800 ostasi. Se scadu ostasii esiti din servitiu si morti 64,800; restu 2.200,000 ostasi. Din acesti apartienu 25,000 de marina. — Armata teritoriala: Antai'a chiamare com-

pusa din 5 contingente a 160,000 inisi = 800,000. A doua chiamare compusa din 6 contingente a 100,000 = 600,000. Sum'a 1.400,000 ostasi. Recapitatiune: Armata activa 2.200,000 ostasi, armata teritoriala 1.400,000 ostasi. Armata Francei are der' 3.600,000 ostasi, adeca trei milioane siese sute mii luptatori in timpu de resbelu si 210,700 cai. („C.-B.“)

(Garibaldi si studentii din Triestu si Trentino.) Studentii din Triestu si Trentino au tramisu eroulu dela Caprer'a unu albumu cuprindendu fotografiile loru; Garibaldi le respunse: „Scumpii mei amici! Albumulu ce mi l'ati tramisu prin generalulu Avezzan'a, unulu din luptatorii libertatiei italiene, este o proba de patriotismu a acelu apesati, cari sunt gata a frange lantiurile sclaviei de capulu tiranilor loru. Acest'a nu va intardia. Voi sunteti sufletulu unei natii gloriose, care se desvolta si e destul de tare, se se lupte cu tiranii. Esercitative in manuirea armei, ca-ci din o fatalitate ce apasa inca greu omenirea numai dela arme potemu astepta dreptate. Chiamarea vostra este a completa unitatea italiana si acest'a o veti si implini. Noi vomu fi cu voi pana la cea din urma bataie a animei nostre. Garibaldi.“

Nr. 478/1878. **Edictu.** 3-3

An'a nascuta Ioanu Conta din Tohanulu vechiu comitatulu Fagarasiului, — care cu rea credintia a parasitu de mai multi ani pe Georgiu Ternaveanu, barbatulu seu, totu din acea comuna, ambii gr. cat. si acum se afla domiciliata in Romania — prin acestu Edictu este citata si provocata, ca in terminu de unu anu dela prim'a publicare a acestui edictu, se-se prezenteze la Presidiulu forulu matrimonialu gr.-cat. de I-m'a instantia a Vicariatulu Fagarasiului spre a fi confrontata cu barbatulu seu legitimu. La casu candu nu se ar' infaçisii, processulu divortiale incaminatu se va continua, si densa va fi reprezentata prin curatoru ad actum, carele se va denumi din oficiu. Presidiulu forulu matrimonialu gr. cat. de I instantia a Vicariatulu Fagarasiului. Fagarasiu, la 23 Maiu 1878.

Alexandru Micu,
Vicariu foran. si presied. forulu de I inst.

Pravurile purgative gazeose dela Elöpatok.

Cuprindu in sine partile constitutive chemice ale apelu renumite dela Elöpatok.

Efectu deosebitu arata pravurile aceste in contra slabitiunii de stomachu, lipsa de apetitu, in contra galbinarii si tote bolele de apa seu hydropica, in contra trenjiloru, la dorene de besica, tiav'a udului, nisipu si petra in ele, cathare cronice, inflaturi, curgeri albe, ametiele, congestiune catra capu, peptu s. a. 10-12

Una dosa din pravurile aceste are efectulu ca 2 dose de pravuri ale lui Seidlitz.

Pretulu unei cuthie cu 12 dose este petotidene 80 cruceri m. a.

Cei, cari voru ale ave in depositu spre vendiare, primescu rabatu.

Depositulu generale se afla in BRASIOVU in apotheca lui GREGORIU SAV'A.

Pensionatu de baieti
Forges in Vien'a
il Praterstrasse Nr. 15.

Scola speciala comerciala
in Vien'a, il Praterstrasse Nr. 15.
Directoru: CAROLU PURGES.
Anulu alu 14-lea.

Acestu institutu de invetiamentu privatu organizatu pe bas'a legei dela 27 Febr. 1873 si-a ajunsu in timpu de treispredece ani ai esistentiei sale scopulu ce si l'a pusu: formarea de comercianti capabili. Mii de teneri au se multamiesca esistentia loru instructiunii ce li s'a datu in acest'a scola si directiunea si tiene de datoria a plasa pe auditorii absolvati. 9-*

Inceputul prelegeriloru la 16 Septembrie n. Inscrierile se incepu la 2 Septembrie. Programe gratis.

Cursulu la bursa de Vien'a
din 28 Augustu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	61.75	Oblig. rurali ungare .	74.50
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	63.80	„ „ Banat-Timis. .	78.—
Losurile din 1860 .	111.25	„ „ transilvane. .	—
Actiunile bancor nation. .	83.—	„ „ croato-slav. .	76.—
„ instit. de creditu .	244.—	Argintulu in marfuri .	100.25
Londr'a, 3 luni. .	115.—	Galbini imperatasci .	5.47
		Napoleond'ori . . .	9.23
		Marci 100 imp.germ. .	54.07

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gott si fiu Henricu.